

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/110/EY,

annettu 16 päivänä syyskuuta 2009,

sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen virkkeen sekä 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 18 päivänä syyskuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/46/EY ⁽⁴⁾ annettiin, kun uusia ennalta maksamiseen perustuvia sähköisiä maksujärjestelmiä alkoi syntyä, ja sen tarkoituksena oli luoda selkeä yhtenäismarkkinoita vahvistava kehys ja samalla varmistaa riittävä toiminnan vakauden valvonta.
- (2) Direktiiviä 2000/46/EY koskevassa arvioinnissaan komissio korosti tarvetta tarkastella uudelleen direktiiviä 2000/46/EY, koska joidenkin direktiivin säännöksistä katsottiin haitanneen todellisten yhtenäismarkkinoiden syntyä sähköisen rahan palvelujen alalla ja tällaisten helppokäyttöisten palvelujen kehittämistä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 26. helmikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 30, 6.2.2009, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 27. heinäkuuta 2009.

⁽⁴⁾ EYVL L 275, 27.10.2000, s. 39.

- (3) Maksupalveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä marraskuuta 2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/64/EY ⁽⁵⁾ otettiin käyttöön nyky-aikainen ja johdonmukainen oikeudellinen kehys maksupalveluille, ja siihen sisältyy uuteen maksupalveluntarjoajaluokkaan sovellettavia toiminnan vakauden valvontavaatimuksia koskevien kansallisten säännösten koordinointi.

- (4) Tavoitteena on poistaa markkinoille pääsyn esteitä ja helpottaa sähköisen rahan liikkeeseenlaskuliiketoiminnan käynnistämistä ja harjoittamista, ja näin ollen sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksille asetettuja sääntöjä on tarkasteltava uudelleen, jotta varmistettaisiin kaikille maksupalveluntarjoajille tasavertaiset toimintaedellytykset.

- (5) On tarkoituksenmukaista rajoittaa direktiivin soveltamisen sähköistä rahaa liikkeeseen laskeviin maksupalveluntarjoajiin. Tätä direktiiviä ei sovellettaisi sellaisiin erityisiin ennalta maksamiseen perustuviin välineisiin syötettyyn rahalliseen arvoon, jotka on suunniteltu erityistarpeisiin ja joita voi käyttää vain rajoitetusti joko siksi, että niiden avulla sähköisen rahan haltija voi ostaa tavaroita tai palveluja vain sähköisen rahan liikkeeseenlaskijan tiloissa tai rajallisessa palveluntarjoajien verkossa ammattimaisen liikkeeseenlaskijan kanssa tehdyn välittömän kaupallisen sopimuksen nojalla, taikka siksi, että niitä voi käyttää vain rajallisen tavara- tai palveluvalikoiman hankkimiseen. Välineen olisi katsottava olevan käytössä ”rajallisessa verkostossa”, jos sitä voidaan käyttää vain tavaroiden tai palvelujen hankintoihin tietyssä kaupassa tai kauppareissussa taikka vain rajallisen tavara- tai palveluvalikoiman hankintaan ostopaikan maantieteellisestä sijainnista riippumatta. Tällaisiin välineisiin voivat kuulua kauppojen omat kortit, polttoainekortit, jäsenkortit, matkakortit, ateriasetelit tai palvelusetelit (kuten lastenhoitoasetelit tai palvelusetelit, jotka koskevat sosiaalipalvelujärjestelmiä tai palvelujärjestelmiä, joilla tuetaan henkilöstön palkkaamista tekemään kotitöitä, kuten siivousta, silitystä tai puutarhan hoitoa) ja joihin sovelletaan toisinaan erityistä verokohtelua tai työoikeudellista järjestelmää, jolla pyritään edistämään tällaisten välineiden käyttöä

⁽⁵⁾ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

sosiaalilainsäädännössä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Kun tällaisesta erityiseen käyttötarkoitukseen osoitetusta välineestä kehittyä yleisväline, siihen ei enää pitäisi soveltaa poikkeusta tämän direktiivin soveltamisalasta. Välineille, joita voidaan käyttää vain lueteltujen kauppiaiden myymälöissä, ei tulisi myöntää poikkeusta tämän direktiivin soveltamisalasta, koska tyypillisesti tällaiset välineet on suunniteltu jatkuvasti kasvavia palveluntarjoajien verkostoja varten.

- (6) On myös tarkoituksenmukaista, että tätä direktiiviä ei tulisi soveltaa rahalliseen arvoon, jota käytetään sellaisten digitaalisten tavaroiden tai palvelujen hankkimiseen, joissa jo tavarain tai palvelun luonteen vuoksi operaattori lisää siihen olennaisesti arvoa, esim. pääsyyn, hakuihin tai jakeluun liittyviä toimintoja, edellyttäen, että kyseistä tavaraa tai palvelua voidaan käyttää vain digitaalisella laitteella, kuten matkapuhelimella tai tietokoneella ja edellyttäen, että teleyritys tai digitaalinen tai tietotekninen palvelua hoitava yritys ei toimi ainoastaan välittäjänä maksupalvelunkäyttäjän ja tavaroiden ja palveluiden toimittajan välillä. Tämä koskee esimerkiksi tilanteita, joissa matkapuhelun tai muun digitaalisen verkon käyttäjä maksaa verkko-operaattorille suoraan, eikä verkon käyttäjän ja kenenkään muun tavaroiden tai palvelujen osana kyseistä tapahtumaa toimittavan kolmannen osapuolen välillä ole suoraa maksusuhdetta tai välitöntä velallisen ja velkojan suhdetta.
- (7) On tarkoituksenmukaista ottaa käyttöön selkeä sähköisen rahan määritelmä, jotta se olisi teknisesti neutraali. Kyseisen määritelmän olisi katettava kaikki tilanteet, joissa maksupalveluntarjoaja laskee liikkeeseen etukäteen maksettua arvoa sen haltuun annettuja varoja vastaan, ja arvoa voidaan käyttää maksutarkoituksiin, koska kolmannet osapuolet hyväksyvät sen maksuna.
- (8) Sähköisen rahan määritelmän olisi katettava sähköinen raha riippumatta siitä, onko se tallessa sähköisen rahan haltijan hallussa olevassa maksuvälineessä vai kaukosäilytyksessä palvelimella, jolloin sähköisen rahan haltija hallinnoi sitä sähköistä rahaa koskevan erityistilin kautta. Määritelmän tulisi olla riittävän laaja, jotta se ei häiritse teknologista innovointia ja jotta se kattaisi sekä nykyisin markkinoilla saatavilla olevat sähköisen rahan tuotteet että mahdollisesti tulevaisuudessa kehitettävät tuotteet.
- (9) Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten toiminnan vakauden valvontajärjestelmää olisi tarkasteltava uudelleen, ja se olisi suhteutettava kyseisten laitosten kohtaamiin riskeihin. Järjestelmän olisi myös oltava yhdenmukainen direktiivissä 2007/64/EY säädetyin maksulaitoksiin sovellettavan toiminnan vakauden valvontajärjestelmän kanssa. Direktiivin 2007/64/EY vastaavia säännöksiä olisi tältä osin sovellettava soveltuvin osin sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin säännösten soveltamista. Sen vuoksi direktiivissä 2007/64/EY olevan käsitteen "maksulaitos" olisi katsottava tarkoittavan myös sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosta; käsitteen "maksupalvelu" olisi kat-

sottava tarkoittavan myös maksupalvelutoimintaa ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskutoimintaa; käsitteen "maksupalvelunkäyttäjä" olisi katsottava tarkoittavan myös maksupalvelunkäyttäjää ja sähköisen rahan haltijaa; ilmaisun "tämä direktiivi" olisi katsottava tarkoittavan sekä direktiiviä 2007/64/EY että tätä direktiiviä; viittauksia direktiivin 2007/64/EY II osastoon olisi pidettävä viittauksina sekä direktiivin 2007/64/EY II osastoon että tämän direktiivin II osastoon; viittauksia direktiivin 2007/64/EY 6 artiklaan olisi pidettävä viittauksina tämän direktiivin 4 artiklaan; viittauksia direktiivin 2007/64/EY 7 artiklan 1 kohtaan olisi pidettävä viittauksina tämän direktiivin 5 artiklan 1 kohtaan; viittauksia direktiivin 2007/64/EY 7 artiklan 2 kohtaan olisi pidettävä viittauksina tämän direktiivin 5 artiklan 6 kohtaan; viittauksia direktiivin 2007/64/EY 8 artiklaan olisi pidettävä viittauksina tämän direktiivin 5 artiklan 2–5 kohtaan; viittauksia direktiivin 2007/64/EY 9 artiklaan olisi pidettävä viittauksina tämän direktiivin 7 artiklaan; viittauksia direktiivin 2007/64/EY 16 artiklan 1 kohtaan olisi pidettävä viittauksina tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdan c–e alakohtaan ja viittauksia direktiivin 2007/64/EY 26 artiklaan olisi pidettävä viittauksina tämän direktiivin 9 artiklaan.

- (10) Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset luovuttavat sähköistä rahaa (myös myymällä tai jälleenmyymällä sähköisen rahan tuotteita yleisölle, tarjoamalla sähköisen rahan jakeluaineita asiakkaille tai lunastamalla sähköistä rahaa asiakkaiden pyynnöstä tai täydentämällä asiakkaiden sähköisen rahan tuotteita) luonnollisten henkilöiden tai näiden puolesta toimivien oikeushenkilöiden kautta kulloisenkin liiketoimintamallin vaatimusten mukaisesti. Vaikka sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten ei pitäisi sallia laskea liikkeeseen sähköistä rahaa asiamiesten kautta, niiden olisi kuitenkin voitava tarjota direktiivin 2007/64/EY liitteessä lueteltuja maksupalveluja asiamiesten välityksellä edellyttäen, että kyseisen direktiivin 17 artiklan mukaiset edellytykset täyttyvät.
- (11) Tarvitaan järjestelmä, jossa on sekä aloituspääoma että toimintapääoma ja jolla varmistetaan kuluttajansuojan riittävä taso ja se, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminta on asianmukaista ja vakaalla pohjalla. Sähköisen rahan erityisluonteen vuoksi olisi luotava toinenkin tapa laskea toimintapääomaa koskeva vaatimus. Samalla olisi huolehdittava, että valvontaviranomaisen täyden harkinnan mukaan varmistetaan, että samoja riskejä käsitellään samalla tavalla kaikkien maksupalveluntarjoajien osalta ja että laskentamenetelmässä otetaan huomioon kulloisenkin sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksen erityinen liiketoimintatilanne. Lisäksi olisi säädettävä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten velvoitteesta pitää sähköisen rahan haltijoiden varat erillään sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksen muun liiketoiminnan varoista. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksiin olisi sovellettava myös tehokkaita rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen torjuntaa koskevia sääntöjä.

- (12) Maksujärjestelmien toimintoja ei ole varattu erityisille laitosten luokille. On kuitenkin tärkeää myöntää – kuten maksulaitosten yhteydessä tehdään – että on mahdollista, että maksujärjestelmien toimintoja hoitavat myös sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset.
- (13) Sähköisen rahan liikkeeseenlasku ei merkitse luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/48/EY ⁽¹⁾ tarkoitettua talletusten vastaanottamista, kun otetaan huomioon sen erityisluonne kolikoiden ja setelien sähköisenä vastineena, jota käytetään määrältään yleensä vähäisten maksujen suorittamiseen eikä säästökeinona. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden ei pitäisi sallia myöntää luottoja varoista, jotka on vastaanotettu tai joita säilytetään sähköisen rahan liikkeeseenlaskua varten. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden ei pitäisi myöskään sallia myöntää korkoa tai muita etuuksia, jos kyseiset etuudet liittyvät sen ajanjakson pituuteen, jona sähköisen rahan haltijalla on sähköistä rahaa hallussaan. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten toimiluvan myöntämiselle ja sen ylläpitämiselle asetettuihin ehtoihin olisi sisällytettävä toiminnan vakauden valvontavaatimuksia, jotka ovat oikein suhteutettuja sellaisiin toiminta- ja rahoitusriskeihin nähden, joita kyseisille laitoksille aiheutuu itse sähköisen rahan liikkeeseenlaskusta kyseisen liikkeeseenlaskijalaitoksen muista kaupallisista toiminnoista riippumatta.
- (14) On kuitenkin tarpeen huolehtia sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten ja luottolaitosten yhdenvertaisista lähtökohdista sähköistä rahaa liikkeeseen laskettaessa, millä varmistetaan laajempi laitosten välinen oikeudenmukainen kilpailu sähköisen rahan omistajien eduksi. Tähän päästään tasapainottamalla sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksiin sovellettavan toiminnan vakauden valvontajärjestelmän yksinkertaisemmat piirteet ja säännökset, jotka ovat luottolaitoksiin sovellettavia säännöksiä tiukempia, erityisesti säännökset, jotka koskevat sähköisen rahan omistajien varojen turvaamista. Turvaamisen ratkaisevan merkityksen vuoksi on tarpeen, että toimivaltaisille viranomaisille tiedotetaan etukäteen kaikista tärkeistä muutoksista, kuten turvaamisen menetelmän muutoksista, muutoksista luottolaitoksissa, johon turvatut varat on talletettu, tai muutoksista vakuutusyrityksessä tai luottolaitoksessa, joka on vakuuttanut tai taannut turvatut varat.
- (15) Sääntöjen, jotka koskevat sellaisten sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten sivukonttoreita, joiden kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, olisi oltava yhdenmukaiset kaikissa jäsenvaltioissa. On tärkeää säätää, että nämä säännöt eivät ole edullisempia kuin sellaisten sähköisen rahan liikkeellelaskijoiden sivukonttoreita koskevat säännökset, joiden kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa. Yhteisön olisi voitava tehdä kolmansien maiden kanssa sopimuksia sellaisten säännösten soveltamisesta, joilla taataan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten, joiden kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, sivukonttoreiden samanlainen kohdelu kaikkialla yhteisössä. Sellaisten sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten sivukonttoreilla, joiden kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, ei olisi oltava perustamissopimuksen 43 artiklassa tarkoitettua sijoittautumisvapautta muissa kuin niissä jäsenvaltioissa, joihin ne ovat sijoittautuneet, eikä perustamissopimuksen 49 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettua vapautta tarjota palveluja.
- (16) On tarkoituksenmukaista sallia jäsenvaltioiden jättää soveltamatta tiettyjä tämän direktiivin säännöksiä laitoksiin, joiden liikkeelle laskeman sähköisen rahan määrä on vähäinen. Tällaisesta poikkeuksesta hyötyvillä laitoksilla ei tulisi olla tämän direktiivin perusteella sijoittautumisoikeutta eikä oikeutta tarjota palveluja, eivätkä ne saisi käyttää kyseisiä oikeuksia välillisesti maksujärjestelmän jäseninä. On kuitenkin toivottavaa, että rekisteröidään yksityiskohdaiset tiedot kaikista sähköisen rahan palveluja tarjoavista tahoista, mukaan lukien poikkeuksesta hyötyvät tahot. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi kirjattava tällaiset tahot sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten rekisteriin.
- (17) Jäsenvaltioiden olisi toiminnan vakauden valvontaan liittyvistä syistä varmistettava, että sähköistä rahaa saavat laskea liikkeeseen vain tämän direktiivin säännösten mukaisesti toimiluvan saaneet tai poikkeuksesta hyötyvät sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset, direktiivin 2006/48/EY mukaisesti toimiluvan saaneet luottolaitokset, postisiirtoa hoitavat laitokset, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus laskea liikkeeseen sähköistä rahaa, direktiivin 2006/48/EY 2 artiklassa tarkoitettuihin laitoksiin, Euroopan keskuspankki ja kansalliset keskuspankit silloin kun ne eivät toimi rahapolitiikasta vastaavina viranomaisina tai muina viranomaisina, ja jäsenvaltiot tai niiden alue- tai paikallisviranomaiset silloin kun ne toimivat julkisina viranomaisina.
- (18) Sähköisen rahan on sähköisen rahan haltijan luottamuksen varmistamiseksi oltava lunastettavissa. Lunastettavuus ei itsessään merkitse sitä, että sähköistä rahaa vastaan vastaanotettuja varoja tarvitsisi pitää direktiivissä 2006/48/EY tarkoitettuina talletuksina tai muina takaisinmaksettavina varoina. Lunastettavuuden olisi oltava mahdollista milloin tahansa nimellisarvoon saakka siten, että lunastettavuudelle ei voida sopia vähimmäiskynnyksarvoa. Lunastettavuus olisi yleensä taattava maksutta. Tässä direktiivissä asianmukaisesti yksilöidyissä tapauksissa olisi kuitenkin voitava pyytää oikeasuhteista ja kustannuksiin perustuvaa maksua sanotun kuitenkaan rajoittamatta veroja tai sosiaaliskysymyksiä koskevan lainsäädännön tai muun yhteisön tai kansallisen lainsäädännön nojalla sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoille asetettujen velvollisuuksien, kuten rahanpesun ja terrorismin estämiseksi annettujen säännösten, varojen jäädyttämistä koskevien toimien tai rikosten ehkäisemistä ja rikostutkintaa koskevien erityistoimien soveltamista.

⁽¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

- (19) Sähköisen rahan haltijoiden olisi voitava kiistoja ratkaista turvautua tuomioistuinten ulkopuolisiin muutoksenhaku- ja oikaisumenettelyihin. Direktiivin 2007/64/EY IV osaston 5 lukua olisi sen vuoksi sovellettava soveltuvin osin tämän direktiivin yhteydessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin säännösten soveltamista. Tämän seurauksena direktiivissä 2007/64/EY olevan käsitteen ”maksupalveluntarjoaja” olisi katsottava tarkoittavan myös sähköisen rahan liikkeeseenlaskijaa, käsitteen ”maksupalvelunkäyttäjä” olisi katsottava tarkoittavan myös sähköisen rahan haltijaa ja viittauksia direktiivin 2007/64/EY III ja IV osastoon olisi pidettävä viittauksina tämän direktiivin III osastoon.
- (20) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti,
- (21) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä täytäntöönpanosäännökset inflaation tai teknologisen ja markkinakehityksen huomioon ottamiseksi ja tämän direktiivin mukaisten poikkeusten johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (22) Tämän direktiivin toimivuutta on tarkasteltava uudelleen. Komissio olisikin velvoitettava antamaan kertomus kolme vuotta sen jälkeen, kun direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä asetettu määräaika on päättynyt. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle tiedot tämän direktiivin eräiden säännösten soveltamisesta.
- (23) Oikeusvarmuuden vuoksi olisi sovittava siirtymäjärjestelyistä, joilla varmistetaan, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset, jotka ovat aloittaneet toimintansa direktiivin 2000/46/EY saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä annettujen säännösten mukaisesti, voivat edelleen jatkaa kyseistä toimintaa jäsenvaltiossa määrätyn ajan. Kyseisen ajan olisi oltava pidempi niiden sähköisen rahan liikkeellelaskijoiden osalta, joille on myönnetty poikkeus direktiivin 2000/46/EY 8 artiklan mukaisesti.
- (24) Direktiivissä otetaan käyttöön uusi määritelmä sähköiselle rahalle, jonka liikkeeseenlaskuun voidaan myöntää direktiivin 2007/64/EY 34 ja 53 artiklassa tarkoitettu poikkeus. Näin ollen olisi muutettava rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/60/EY ⁽²⁾ sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoille säädettyä yksinkertaistettua asiakkaiden tuntemisvelvollisuutta.
- (25) Direktiivin 2006/48/EY mukaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita pidetään luottolaitoksina, vaikka ne eivät saa vastaanottaa yleisön talletuksia eivätkä myöntää luottoja yleisöltä saaduista varoista. Tässä direktiivissä käytönotettavan järjestelmän vuoksi on tarkoituksenmukaista muuttaa luottolaitoksen määritelmää direktiivissä 2006/48/EY, jotta sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksia ei enää pidettäisi luottolaitoksina. Luottolaitosten olisi kuitenkin jatkossakin sallittava laskea liikkeeseen sähköistä rahaa koko yhteisön alueella edellyttäen, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta noudatetaan ja että luottolaitoksiin sovelletaan kattavaa toiminnan vakauden valvontajärjestelmää pankkialaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Tasavertaisten toimintaedellytysten säilyttämiseksi luottolaitosten olisi kuitenkin vaihtoehtoisesti voitava harjoittaa kyseistä toimintaa sellaisen tytäryrityksen kautta, johon sovelletaan direktiivin 2006/48/EY sijasta tämän direktiivin mukaista toiminnan vakauden valvontajärjestelmää.
- (26) Tämän direktiivin säännökset korvaavat kaikki direktiivin 2000/46/EY vastaavat säännökset. Sen vuoksi direktiivi 2000/46/EY olisi kumottava.
- (27) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka edellyttää useiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin tällä hetkellä sisältyvien lukuisten erilaisten sääntöjen yhdenmukaistamista, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla. Yhteisö voi näin ollen toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (28) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽³⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi laadittava omaa käyttöään varten ja yhteisön edun turvaamiseksi omat taulukkonsa, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin säännösten ja täytäntöönpanotoimien vastaavuus, ja niiden olisi julkistettava kyseiset taulukot,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä säädetään sähköisen rahan liikkeeseen laskemisesta, jota varten jäsenvaltioiden on tunnustettava seuraavat sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden luokat:

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽³⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- a) luottolaitokset, sellaisina kuin ne ovat määriteltynä direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa, mukaan lukien kansallisen lainsäädännön mukaisesti niiden saman direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut sivukonttorit, jos tällainen sivukonttori sijaitsee yhteisössä, ja luottolaitoksen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella saman direktiivin 38 artiklan mukaisesti;
- b) sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset, sellaisina kuin ne ovat määriteltynä tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa, mukaan lukien kansallisen lainsäädännön ja tämän direktiivin 8 artiklan mukaisesti niiden sivukonttorit, jos tällainen sivukonttori sijaitsee yhteisössä, ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella;
- c) postisiirtoa hoitavat laitokset, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus laskea liikkeeseen sähköistä rahaa;
- d) Euroopan keskuspankki ja kansalliset keskuspankit, silloin kun ne eivät toimi raha- tai muina viranomaisina;
- e) jäsenvaltiot tai niiden alueelliset tai paikalliset viranomaiset, silloin kun ne toimivat viranomaisina.

2. Tämän direktiivin II osastossa säädetään myös sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamista, harjoittamista ja toiminnan vakauden valvontaa koskevista säännöksistä.

3. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta kaikkia tai osaa tämän direktiivin II osaston säännöksistä direktiivin 2006/48/EY 2 artiklassa tarkoitettuihin laitoksiin, lukuun ottamatta mainitun artiklan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuja laitoksia.

4. Tätä direktiiviä ei sovelleta rahalliseen arvoon, joka on tallennettu välineisiin, joille on myönnetty poikkeus direktiivin 2007/64/EY 3 artiklan k alakohdassa.

5. Tätä direktiiviä ei sovelleta rahalliseen arvoon, jota käytetään maksutapahtumissa, joille on myönnetty poikkeus direktiivin 2007/64/EY 3 artiklan l alakohdassa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksella' oikeushenkilöä, jolle on myönnetty II osaston nojalla sähköisen rahan liikkeeseen laskemiseen oikeuttava toimilupa;
- 2) 'sähköisellä rahalla' sähköisesti tai magneettisesti tallennettua rahallista arvoa, joka ilmenee liikkeeseenlaskijaan kohdistuvana saatavana, joka on laskettu liikkeeseen vastaanotettuja varoja vastaan direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 5 kohdassa määriteltyjä maksutapahtumia varten ja jonka muu luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö kuin sähköisen rahan liikkeeseenlaskija itse ottaa vastaan;
- 3) 'sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalla' 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tahoja, laitoksia, joihin sovelletaan 1 artiklan 3

kohdassa tarkoitettua poikkeusta, ja oikeushenkilöitä, joihin sovelletaan 9 artiklassa tarkoitettua poikkeusta;

- 4) 'keskimäärin liikkeessä olevalla sähköisellä rahalla' kuuden edeltävän kalenterikuukauden aikana kunkin kalenteripäivän lopussa liikkeeseen laskettuun sähköiseen rahaan liittyvien rahoitusvastuiden kokonaismäärän keskiarvoa; laskelma tehdään kunkin kalenterikuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä ja sitä sovelletaan kyseiseen kalenterikuukauteen.

II OSASTO

SÄHKÖISEN RAHAN LIKKEESEENLASKIJALAITOSTEN LIIKETOIMINNAN ALOITTAMISTA JA HARJOITTAMISTA JA TOIMINNAN VAKAUDEN VALVONTAA KOSKEVAT VAATIMUKSET

3 artikla

Yleiset toiminnan vakauden valvontaa koskevat säännöt

1. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksiin sovelletaan direktiivin 2007/64/EY 5 artiklaa, 10–15 artiklaa, 17 artiklan 7 kohtaa ja 18–25 artiklaa soveltuvin osin, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin soveltamista.

2. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille etukäteen kaikista tärkeistä muutoksista toimitissa, joilla turvataan sähköistä rahaa vastaan vastaanotettut varat.

3. Jokaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka päättää hankkia tai luovuttaa joko välittömästi tai välillisesti direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 11 kohdassa tarkoitettua määräosuuden sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksessa taikka lisätä tai vähentää välittömästi tai välillisesti tällaista määräosuutta, minkä seurauksena hänen osuutensa pääomasta tai äänioikeuksista nousisi 20 prosenttiin tai sen yli tai laskisi mainittuun rajaan tai sen alle, nousisi 30 prosenttiin tai sen yli tai laskisi mainittuun rajaan tai sen alle, taikka siten, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksesta tulisi hänen tytäryhtiönsä tai se lakkaisi olemasta hänen tytäryhtiönsä, on ilmoitettava tällaisesta hankkimisesta, luovuttamisesta, lisäämisestä tai vähentämisestä etukäteen toimivaltaisille viranomaisille.

Hankkimista kaavailevan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot aiotun määräosuuden koosta ja muut, direktiivin 2006/48/EY 19 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettut asianmukaiset tiedot.

Niissä tapauksissa, joissa toisessa alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden käyttämä vaikutusvalta on omiaan aiheuttamaan haittaa laitoksen järkevälle ja vakaalle toiminnalle, toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä vastalauseensa tai toteutettava muita asianmukaisia toimenpiteitä kyseisen tilanteen lakkauttamiseksi. Toimenpiteisiin voi kuulua kieltoja, johtajiin tai johtohenkilöihin kohdistuvia seuraamuksia tai kyseessä olevien osakkaiden tai jäsenten omistamiin osakkeisiin tai osuuksiin kuuluvan äänioikeuden käyttöön kohdistuvia keskeytyksiä.

Samanlaisia toimenpiteitä on sovellettava luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka eivät noudata tässä kohdassa tarkoitettua ennakkoilmoitusvelvoitetta.

Jos omistussyhteys on hankittu toimivaltaisten viranomaisten vastustuksesta huolimatta, näiden viranomaisten on muista seuraamuksista riippumatta määrättävä joko hankkijan vastaavan äänivallan käyttämisen keskeyttämisestä tai annettujen äänien mitätöinnistä taikka mahdollisuudesta mitätöidä nämä äänet.

Jäsenvaltiot voivat kumota tämän kohdan mukaiset velvoitteet tai valtuuttaa toimivaltaiset viranomaiset kumoamaan ne kokonaan tai osittain sellaisten sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten osalta, jotka hoitavat yhtä tai useampaa 6 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuista toiminnoista.

4. Jäsenvaltiot sallivat sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten luovuttaa ja lunastaa sähköistä rahaa niiden puolesta toimivien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välityksellä. Jos sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitos haluaa luovuttaa sähköistä rahaa toisessa jäsenvaltiossa tällaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön avulla, sen on sovellettava direktiivin 2007/64/EY 25 artiklassa säädettyjä menettelyjä.

5. Sen estämättä, mitä 4 kohdassa säädetään, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset eivät laske liikkeeseen sähköistä rahaa asiamiesten välityksellä. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksille on sallittava 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen maksupalvelujen tarjoaminen asiamiesten välityksellä ainoastaan siinä tapauksessa, että direktiivin 2007/64/EY 17 artiklan mukaiset edellytykset täyttyvät.

4 artikla

Alkupääoma

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksilla on toimiluvan myöntämisaikana alkupääoma, joka sisältää direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a ja b alakohdassa säädettyt erät ja on vähintään 350 000 euroa.

5 artikla

Omat varat

1. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksen omien varojen, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2006/48/EY 57–61, 63, 64 ja 66 artiklassa, on oltava vähintään yhtä suuret kuin tämän artiklan 2–5 kohdassa tai tämän direktiivin 4 artiklassa edellytyksistä määristä suurempi.

2. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksen omia varoja koskevat vaatimukset lasketaan jollakin direktiivin 2007/64/EY 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetystä kolmesta menetelmästä (A, B tai C), kun kyseessä ovat 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut toiminnot, jotka eivät liity sähköisen rahan liikkeeseen laskemiseen. Toimivaltaiset viranomaiset päättävät soveltuvasta menetelmästä kansallisen lainsäädännön pohjalta.

Kun kyseessä on sähköisen rahan liikkeeseen laskeminen, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksen omia varoja koskevat vaatimukset lasketaan 3 kohdassa tarkoitettulla menetelmällä D.

Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksilla on kaikkina aikoina oltava omia varoja enemmän tai yhtä paljon kuin ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa vaatimuksissa yhteensä edellytetään.

3. Menetelmä D: Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksen sähköisen rahan liikkeeseen laskemiseen tarkoitettujen omien varojen on oltava vähintään 2 prosenttia keskimäärin liikkeessä olevasta sähköisestä rahasta.

4. Jos sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset suorittavat 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja toimintoja, jotka eivät liity sähköisen rahan liikkeeseen laskemiseen, tai jotakin 6 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa tarkoitetuista toiminnoista, eikä liikkeessä olevan sähköisen rahan määrä ole ennalta tiedossa, toimivaltaisten viranomaisten on annettava näiden liikkeeseenlaskijalaitosten laskea omia varoja koskeva vaatimuksensa sellaisen edustavan osuuden perusteella, joka oletetaan käytettävän sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun, edellyttäen, että tämä edustava osuus voidaan arvioida kohtuullisesti historiatietojen perusteella ja toimivaltaisista viranomaisista tyydyttävällä tavalla. Jos sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitos ei ole ollut liiketoiminnassa riittävän pitkään, sen omia varoja koskevat vaatimukset lasketaan liiketoimintasuunnitelmassa kaavailun liikkeessä olevan sähköisen rahan perusteella soveltaen kaikkia muutoksia, joita toimivaltaiset viranomaiset ovat vaatineet kyseiseen suunnitelmaan.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten riskinhallintaprosesseja, tappioita koskevaa riskitietokantaa ja sisäisiä valvontamekanismeja koskevan arvioinnin perusteella vaatia, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksella on oltava omien varojen määrä, joka on enintään 20 prosenttia suurempi kuin 2 kohdan mukaisen menetelmän soveltamisesta johtuva määrä, tai sallia, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksella on omien varojen määrä, joka on enintään 20 prosenttia pienempi kuin 2 kohdan mukaisen menetelmän soveltamisesta johtuva määrä.

6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet omiksi varoiksi hyväksyttävien osuuksien moninkertaisen käytön estämiseksi, kun

a) sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitos kuuluu samaan ryhmittymään kuin toinen sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitos, luottolaitos, maksulaitos, sijoituspalveluyritys, rahastoyhtiö tai vakuutusyritys tai jälleenvakuutusyritys;

b) sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitos harjoittaa muuta toimintaa kuin sähköisen rahan liikkeeseenlaskua.

7. Jos direktiivin 2006/48/EY 69 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät, jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää olla soveltamatta tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksiin, jotka kuuluvat emoluottolaitoksen konsolidoidun valvonnan piiriin direktiivin 2006/48/EY nojalla.

6 artikla

Toiminnot

1. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskun lisäksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset voivat harjoittaa mitä tahansa seuraavista toiminnoista:

- a) direktiivin 2007/64/EY liitteessä luetellut maksupalvelut;
- b) direktiivin 2007/64/EY liitteessä olevissa 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitettuihin maksupalveluihin liittyvien luottojen myöntäminen edellyttäen, että mainitun direktiivin 16 artiklan 3 ja 5 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;
- c) sähköisen rahan liikkeeseenlaskun tai a alakohdassa tarkoitettujen maksupalvelujen tarjoamisen osalta toiminnallisten palvelujen ja niihin läheisesti liittyvien lisäpalvelujen tarjoaminen;
- d) direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 6 kohdassa määriteltyjen maksujärjestelmien ylläpito, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen direktiivin 28 artiklan soveltamista;
- e) muu liiketoiminta kuin sähköisen rahan liikkeeseenlasku ottaen huomioon voimassa oleva yhteisön ja kansallinen lainsäädäntö.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja luottoja ei myönnetä varoista, jotka on vastaanotettu sähköistä rahaa vastaan ja joita säilytetään 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

2. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset eivät saa ottaa yleisöltä vastaan direktiivin 2006/48/EY 5 artiklassa tarkoitettuja talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja.

3. Varat, joita sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset vastaanottavat sähköisen rahan haltijalta, on viipymättä vaihdettava sähköiseen rahaan. Tällaiset varat eivät myöskään ole direktiivin 2006/48/EY 5 artiklassa tarkoitettuja yleisöltä vastaanotettuja talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja.

4. Varoihin, jotka on otettu vastaan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimintaa varten ja jotka eivät liity sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun, sovelletaan direktiivin 2007/64/EY 16 artiklan 2 ja 4 kohtaa.

7 artikla

Suojaamista koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksia suojaamaan liikkeeseen lasketun sähköisen rahan vastineeksi vastaanotetut varat direktiivin 2007/64/EY 9 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti. Maksuvälineen avulla suoritettuna maksuna vastaanotettuja varoja ei tarvitse suojata ennen kuin ne on hyvitetty sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksen maksutilille tai saatettu muulla tavoin sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksen saataville tarvittaessa direktiivissä 2007/64/EY vahvistettujen suoritusaikaa koskevien vaatimusten mukaisesti. Tällaiset varat on kuitenkin suojattava viimeistään kyseisen direktiivin 4 artiklan 27 kohdassa määritellyn viiden työpäivän aikana sähköisen rahan liikkeeseenlaskun jälkeen.

2. Edellä 1 kohdan soveltamista varten turvallinen, vähäriskinen varallisuus kuuluu johonkin sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY⁽¹⁾ liitteessä I olevassa 14 kohdan taulukossa tarkoitettuun varallisuusluokkaan ja sen erityisriskin pääomavaatimus on enintään 1,6 prosenttia, lukuun ottamatta muita ”ehdot täyttäviä erä”, sellaisina kuin ne ovat määriteltynä kyseisen liitteen 15 kohdassa.

Edellä 1 kohdan soveltamista varten turvallista, vähäriskistä varallisuutta ovat myös sellaisten arvopapereiden yhteissijoitusyritysten osuudet, jotka sijoittavat pelkästään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun varallisuuteen.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 kohdan soveltamista varten poikkeuksellisissa olosuhteissa ja asianmukaisesti perustellen määritellä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettua varallisuuden turvallisuutta, maturiteettia, arvoa tai muuta riskilementtiä koskevan arvioinnin perusteella, mikä osa tästä varallisuudesta ei ole turvallista, vähäriskistä varallisuutta.

3. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksiin, jotka hoitavat tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja, sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun liittymättömiä toimintoja, sovelletaan direktiivin 2007/64/EY 9 artiklaa.

4. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 ja 3 kohdan soveltamiseksi määritellä kansallisen lainsäädännön mukaisesti, mitä menetelmää sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten on sovellettava varojen suojaamiseksi.

8 artikla

Suhteet kolmansiin maihin

1. Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokseen, jonka kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, sivukonttoreihin liiketoimintaa aloitettaessa tai harjoitettaessa säännöksiä, joiden johdosta ne saavat edullisemman kohtelun kuin sellainen sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitos, jonka kotipaikka on yhteisössä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava tiedoksi komissiolle kaikki sellaisille sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksille myönnetty sivukonttoritoimiluvat, joiden kotipaikka on yhteisön ulkopuolella.

3. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista yhteisö voi yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tehdä sopimuksin ryhtyä soveltamaan säännöksiä, joilla varmistetaan sellaisen sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksen sivukonttoreille, jonka kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, samanlainen kohtelu koko yhteisössä.

9 artikla

Valinnaiset poikkeukset

1. Jäsenvaltiot voivat jättää soveltamatta tai sallia toimivaltaisten viranomaistensa jättää soveltamatta tämän direktiivin 3, 4, 5 ja 7 artiklassa säädettyjä menettelyjä ja edellytyksiä tai osaa niistä, ei kuitenkaan direktiivin 2007/64/EY 20, 22, 23 ja 24 artiklan osalta, sekä sallia oikeushenkilöiden kirjaamisen sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten rekisteriin, jos kummatkin seuraavat edellytykset täyttyvät:

⁽¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

- a) liiketoiminta tuottaa kokonaisuudessaan keskimääräisen liikkeessä olevan sähköisen rahan, joka ei ylitä jäsenvaltion asettamaa rajaa ja joka on joka tapauksessa enintään 5 000 000 euroa; sekä
- b) yhtäkään liiketoiminnan valvontaan tai harjoittamiseen osallistuvaa luonnollista henkilöä ei ole tuomittu rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen liittyvistä rikoksista tai muista talousrikoksista.

Jos sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset suorittavat 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja toimintoja, jotka eivät liity sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun, tai jotakin 6 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa tarkoitetuista toiminnoista, ja liikkeessä olevan sähköisen rahan määrä ei ole ennalta tiedossa, toimivaltaisten viranomaisten on annettava sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten soveltaa tätä kohtaa sellaisen edustavan osuuden perusteella, joka oletetaan käytettävän sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun, edellyttäen, että tämä edustava osuus voidaan arvioida kohtuullisesti historiatietojen perusteella ja toimivaltaisilla viranomaisilla tyydyttävällä tavalla. Jos sähköisen rahan liikkeellelaskija ei ole ollut liiketoiminnassa riittävän pitkään, vaatimusta arvioidaan liiketoimintasuunnitelmassa kaavailun liikkeessä olevan sähköisen rahan perusteella soveltaen kaikkia muutoksia, joita toimivaltaiset viranomaiset ovat vaatineet kyseiseen suunnitelmaan.

Jäsenvaltiot voivat myös asettaa tämän artiklan mukaisten valintaisten poikkeusten myöntämistä koskevaksi lisäehdoksi, että kuluttajan maksuvälineeseen tai maksutiliin sovelletaan sähköistä rahaa talletettaessa talletettavan määrän enimmäisrajaa.

Tämän kohdan mukaisesti rekisteröityneet oikeushenkilöt voivat tarjota sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun liittymättömiä maksupalveluja tämän artiklan mukaisesti ainoastaan siinä tapauksessa, että direktiivin 2007/64/EY 26 artiklassa tarkoitettut ehdot täyttyvät.

2. Oikeushenkilön, joka on rekisteröity 1 kohdan mukaisesti, on pidettävä kotipaikkansa siinä jäsenvaltiossa, jossa se tosiasiallisesti harjoittaa liiketoimintaansa.

3. Oikeushenkilöltä, joka on rekisteröity 1 kohdan mukaisesti, on kohdeltava sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksena. Niihin ei kuitenkaan sovelleta direktiivin 2007/64/EY 10 artiklan 9 kohtaa eikä 25 artiklaa.

4. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että 1 kohdan mukaisesti rekisteröidyt oikeushenkilöt voivat harjoittaa vain joitakin 6 artiklan 1 kohdassa luetelluista toiminnoista.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden on:

- a) ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdassa esitettyihin edellytyksiin vaikuttavista muutoksista tilanteestaan; sekä
- b) ilmoitettava vähintään vuosittain toimivaltaisten viranomaisten määrittelemänä ajankohtana keskimääräisen liikkeessä

olevan sähköisen rahan määrä kuuden edeltävän kalenterikuukauden ajalta.

6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jos 1, 2 ja 4 kohdan edellytykset eivät enää täyty, asianomaisen oikeushenkilön on haettava 30 kalenteripäivän kuluessa toimilupaa 3 artiklan mukaisesti. Jokaiselta tällaiselta oikeushenkilöltä, joka ei ole hakenut toimilupaa kyseisen ajan kuluessa, on 10 artiklan mukaisesti kiellettävä sähköisen rahan liikkeeseenlasku.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla viranomaisilla on riittävät valtuudet tarkastaa, että tässä artiklassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan jatkuvasti.

8. Tätä artiklaa ei sovelleta direktiivin 2005/60/EY säännöksiin eikä kansallisiin rahanpesun torjuntaa koskeviin säännöksiin.

9. Jos jäsenvaltio käyttää hyväkseen 1 kohdassa tarkoitettua poikkeusta, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle 30 päivään huhtikuuta 2011 mennessä. Jäsenvaltion on tehtävä komissiolle ilmoitus kaikista myöhemmistä muutoksista. Lisäksi jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kyseisten oikeushenkilöiden määrä ja ilmoitettava vuosittain komissiolle 1 kohdassa tarkoitettu liikkeessä olevan sähköisen rahan kokonaismäärä kunkin kalenterivuoden joulukuun 31 päivänä.

III OSASTO

SÄHKÖISEN RAHAN LIIKKEESEENLASKU JA LUNASTETTAVUUS

10 artikla

Sähköisen rahan liikkeeseenlaskun kieltäminen

Rajoittamatta 18 artiklan soveltamista jäsenvaltioiden on kiellettävä sähköisen rahan liikkeeseenlasku luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä, jotka eivät ole sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita.

11 artikla

Liikkeeseenlasku ja lunastettavuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat laskevat liikkeeseen sähköistä rahaa nimellisarvon mukaisesti varoja vastaanottaessaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat lunastavat sähköisen rahan haltijan pyynnöstä minä hetkenä hyvänsä nimellisarvosta haltijan hallussa olevan sähköisen rahan rahallisen arvon.

3. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijan ja sähköisen rahan haltijan sopimuksessa on ilmoitettava selvästi ja helposti havaittavalla tavalla lunastettavuutta koskevat ehdot ja siitä mahdollisesti perittävät maksut, ja sähköisen rahan haltijalle on ilmoitettava näistä ehdoista, ennen kuin mikään sopimus tai tarjous sitoo häntä.

4. Lunastamisesta voidaan periä maksu ainoastaan, jos asiasta on ilmoitettu 3 kohdan mukaisesti sopimuksessa, ja ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

- a) lunastamista on pyydetty ennen sopimuksen päättymistä;
- b) sopimuksessa on määrätty päättymispäivästä ja sähköisen rahan haltija on päättänyt sopimuksen ennen kyseistä ajankohtaa;
- c) lunastamista pyydetään yli vuoden kuluttua sopimuksen päättymisestä.

Maksun on oltava oikeassa suhteessa sähköisen rahan liikkeenlaskijalle aiheutuviin todellisiin kustannuksiin nähden.

5. Jos lunastamista pyydetään ennen sopimuksen päättymistä, sähköisen rahan haltija voi pyytää sähköisen rahan lunastamista joko osin tai kokonaisuudessaan.

6. Jos lunastamista pyydetään sopimuksen päättymisajankohdasta tai enintään vuosi sen jälkeen, niin sähköisen rahan haltijan pyynnöstä:

- a) sähköisen rahan rahallinen arvo lunastetaan kokonaisuudessaan;
- b) jos sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitos hoitaa yhtä tai useampaa 6 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja toiminnoita ja etukäteen ei ole tiedossa, millainen osuus varoista käytetään sähköisenä rahana, kaikki sähköisen rahan haltijan pyytämät varat on lunastettava.

7. Sen estämättä, mitä 4, 5 ja 6 kohdassa säädetään, muiden sähköistä rahaa vastaanottavien henkilöiden kuin kuluttajien lunastamisoikeuksiin sovelletaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden ja kyseisten henkilöiden tekemää sopimusta.

12 artikla

Koron kieltäminen

Jäsenvaltioiden on kieltävä koron tai muun, sähköisen rahan haltijan sähköisen rahan hallussapitoajan kestoon liittyvän etuuden myöntäminen.

13 artikla

Tuomioistuinten ulkopuoliset valitukset ja oikeussuojakeinot riitojen ratkaisemiseksi

Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoille direktiivin 2007/64/EY IV osaston nojalla kuului velvollisuuksiin sovelletaan soveltuvien osin kyseisen osaston 5 lukua, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin soveltamista.

IV OSASTO

LOPPUMÄÄRÄYKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMENPITEET

14 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Komissio voi toteuttaa toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin säännösten ajan tasalle saattamiseksi, jotta otetaan huomioon inflaatio tai teknologian ja markkinoiden kehitys. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään

15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Komissio toteuttaa toimenpiteitä varmistaakseen, että 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia sovelletaan johdonmukaisesti. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

15 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2007/64/EY 85 artiklan mukaisesti perustettu maksukomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohdassa ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

16 artikla

Täysi yhdenmukaistaminen

1. Jäsenvaltiot eivät saa pitää voimassa tai antaa muita säännöksiä kuin tässä direktiivissä säädetyt, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 artiklan 3 kohdassa, 3 artiklan 3 kohdan kuudennessa alakohdassa, 5 artiklan 7 kohdassa, 7 artiklan 4 kohdassa, 9 artiklassa, ja 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säännösten soveltamista siltä osin kuin tässä direktiivissä säädetään yhdenmukaistamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskija ei poikkea sähköisen rahan haltijan vahingoksi tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi annetuista tai niitä vastaavista kansallisen lainsäädännön säännöksistä, ellei tässä direktiivissä nimenomaisesti niin säädetä.

17 artikla

Tarkistaminen

Komissio antaa viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2012 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle ja Euroopan keskuspankille kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja vaikutuksista, erityisesti sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksille asetettujen toiminnan vakauden valvontavaatimusten soveltamisesta, ja liittää kertomukseen tarvittaessa ehdotuksen direktiivin tarkistamiseksi.

18 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jäsenvaltioiden on sallittava niiden sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten, jotka ovat ennen 30 päivää huhtikuuta 2011 aloittaneet toimintansa direktiivin 2000/46/EY täytäntöönpanoa varten annetun kansallisen lainsäädännön mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa niiden kotipaikka sijaitsee, jatkaa tätä toimintaansa kyseisessä jäsenvaltiossa ja muussa jäsenvaltiossa direktiivissä 2000/46/EY säädettyjen vastavuoroista tunnusamista koskevien järjestelyjen perusteella ilman, että niiden on haettava tämän direktiivin 3 artiklassa tarkoitettua toimilupaa tai että niitä vaaditaan noudattamaan muita tämän direktiivin II osastossa säädettyjä tai siinä tarkoitettuja säännöksiä.

Jäsenvaltioiden on veloitettava tällaiset sähköisen rahan liikkeesenlaskijalaitokset toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida viimeistään 30 päivänä lokakuuta 2011, täyttävätkö sähköisen rahan liikkeesenlaskijalaitokset tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset, ja jos eivät, mitä toimenpiteitä on toteutettava vaatimusten täyttämiseksi, tai onko toimilupa syytä peruuttaa.

Edellytykset täyttävälle sähköisen rahan liikkeesenlaskijalaitoksille myönnetään toimilupa, ne on kirjattava rekisteriin ja niiden on noudatettava II osaston vaatimuksia. Jos sähköisen rahan liikkeesenlaskijalaitokset eivät noudata tässä direktiivissä säädetyjä vaatimuksia viimeistään 30 päivänä lokakuuta 2011, niitä on kiellettävä laskemasta liikkeeseen sähköistä rahaa.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että sähköisen rahan liikkeesenlaskijalaitokselle myönnetään toimilupa ilman eri toimenpiteitä ja se merkitään 3 artiklan mukaiseen rekisteriin, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on jo todisteet siitä, että kyseessä oleva sähköisen rahan liikkeesenlaskijalaitos noudattaa 3, 4 ja 5 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asianomaisille sähköisen rahan liikkeesenlaskijalaitoksille asiasta ennen toimiluvan myöntämistä.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava sähköisen rahan liikkeellelaskijoiden, jotka ovat ennen 30 päivää huhtikuuta 2011 aloittaneet toimintansa direktiivin 2000/46/EY 8 artiklan täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jatkaa direktiivin 2000/46/EY mukaista toimintaa asianomaisessa jäsenvaltiossa 30 päivään huhtikuuta 2012 saakka ilman, että niiden on haettava tämän direktiivin 3 artiklan mukaista toimilupaa, tai että niitä vaaditaan noudattamaan muita tämän direktiivin II osastossa säädettyjä tai siinä tarkoitettuja säännöksiä. Sähköisen rahan liikkeesenlaskijalaitoksia, joille ei annettuna aikana ole myönnetty toimilupaa eikä tämän direktiivin 9 artiklan mukaista poikkeusta, on kiellettävä laskemasta liikkeeseen sähköistä rahaa.

19 artikla

Direktiivin 2005/60/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2005/60/EY seuraavasti:

1) Korvataan 3 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) yritystä, joka ei ole luottolaitos ja jonka pääasiallisena toimintana on yhden tai useamman direktiivin 2006/48/EY liitteessä I olevan luettelon 2–12 ja 14 ja 15 kohtaan sisältyvän toiminnan harjoittaminen, mukaan lukien valuutanvaihtotoimistojen (bureaux de change) toiminta";

2) Korvataan 11 artiklan 5 kohdan d alakohta seuraavasti:

"d) Sähköisen rahan liikkeesenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin (*) ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 2 kohdassa määritelty sähköinen

raha, jos välineeseen voi tallentaa sähköisesti enintään 250 euroa (jos välinettä ei voida ladata uudelleen) tai jos liiketoimi on rajattu 2 500 euroon kalenterivuodessa (jos väline voidaan ladata uudelleen), lukuun ottamatta tapauksia, joissa sähköisen rahan haltijan pyynnöstä samana kalenterivuonna lunastetaan 1 000 euroa tai sitä suurempi summa direktiivin 2009/110/EY 11 artiklan mukaisesti; jäsenvaltiot tai niiden kansalliset viranomaiset voivat lisätä kansallisten maksutapahtumien enimmäismäärän tässä alakohdassa tarkoitettusta 250 eurosta aina 500 euron enimmäismäärään saakka.

(*) EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7".

20 artikla

Direktiivin 2006/48/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/48/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 alakohta seuraavasti:

"1) 'luottolaitoksella' tarkoitetaan yritystä, joka liiketoimintanaan vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa;"

b) Korvataan 5 alakohta seuraavasti:

"5) 'rahoituslaitoksella' tarkoitetaan muuta yritystä kuin luottolaitosta, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia omistussuosuuksia tai harjoittaa yhtä tai useampaa liitteessä I olevassa 2–12 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa."

2) Lisätään liitteeseen I seuraava kohta:

"15. Sähköisen rahan liikkeesenlasku."

21 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2000/46/EY 30 päivästä huhtikuuta 2011 alkaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin 18 artiklan 1 ja 3 kohdan soveltamista.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

22 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2011. Niiden on toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 30 päivästä huhtikuuta 2011.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamisalalla antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

23 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

24 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä syyskuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. MALMSTRÖM